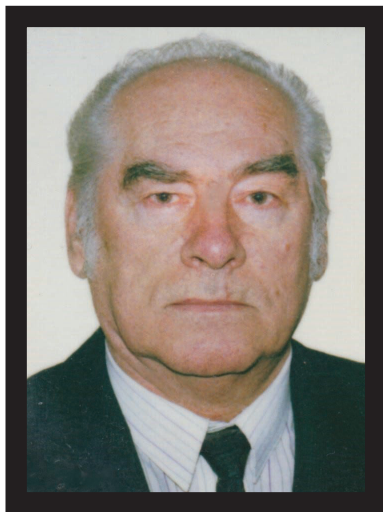

Dr. Biró Géza (1933–2017)

DR. BIRÓ GÉZA, egyetemünk emeritus professzora, az Élelmiszer-higiéniai Tanszék korábbi vezetője 2017. augusztus 18-án, türelemmel viselt súlyos betegsége után elhunyt. A gyász ugyanolyan drámai akkor is, ha az elmúlás hirtelen és akkor is ha lassan, fájdalmasan következik be. Az élet különlegessége, hogy nemrégén még

beszélgettünk, felidéztek emlékeinket, most pedig már a búcsú szavai hangzanak életéről, munkásságáról.

BIRÓ professzor széles körű tevékenységét teljes terjedelmében lehetetlen felidézni, csak néhány fontosabb mozzanatot emelünk ki. 1957-ben kapott állatorvos-doktori diplomát és MANNINGER professzor ajánlásával került az Országos Húsipari Kutató Intézetbe, ahol megkezdte az élelmiszer-mikrobiológia és a szövettan művelését. Tehetősége korán megmutatkozott. 1961-ben elfogadták egy szövettani cikkét a világ legjelentősebb természettudományi folyóiratában a Nature-ben. 1961-től 1970-ig az Állatorvostudományi Egyetem Élelmiszer-higiéniai Tanszéken dolgozott. Szakmai látókörét tanulmányutakon szélesítette, különösen pedig dániai tanulmányútján mélyítette el. 1970-ben megvédte a "Húsminőség szövettani vizsgálata" című kandidátusi értekezését.

1969-től a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztériumba került, ahol 1970-től főelőadó, majd az Élelmiszer-higiéniai Osztály vezetője lett és a meginduló állati termék export-tevékenységek higiéniai ellenőrzése lett legfontosabb feladata. Ezalatt a Kertészeti és Élelmiszeripari Egyetemen címzetes egyetemi docensi címmel tüntették ki. 1980-tól az Állatorvostudományi Egyetem Élelmiszer-higiéniai Tanszéken docensként tanszékvezetői, 1983-tól egyetemi tanári kinevezést kapott.

Az oktatói munka mellett kutatási tevékenységet folytatott élelmiszer-mikrobiológia, maradékanyag és technológiai higiénia tárgykörökben. A kutatómunkából BIRÓ professzornak és munkatársainak számos közleménye készült, eredményeiket tudományos rendezvényeken és világkongresszusokon is bemutatták. Ezek alapján a Tan-

szék két munkatársa védte meg kandidátusi értekezését. Az MTA Állatorvostudományi Bizottságának és az Élelmiszer-tudományi Bizottságának, az Állatorvostudományi Egyetem Igazságügyi Felülvéleményező Bizottságának, a francia Tessier A. Társaságnak és a Microbiologie, Aliments, Nutrition folyóirat szerkesztő bizottságának, a FAO Codex Alimentarius Magyar Nemzeti Bizottságának is tagja volt. Tiszteletbeli elnöke volt az Élelmiszer-higiénikusok Társaságának is.

Működése alatt az élelmiszer-higiéniai tantárgy kettőről három félévesre nőtt, miközben óraszámja majdnem duplája lett és szigorlat helyett államvizsgatárgynak lépett elő. Elindította az élelmiszer-higiénia tárgy angol oktatását is, amelyekhez munkatársaival együtt elkészítette az angol nyelvű jegyzeteket és oktatási segédanyagokat. Közben folyamatosan szervezte az élelmiszer-higiénikus szakállatorvos-képzési posztgraduális kurzusokat.

Munkássága során 127 tudományos cikk, 4 szakkönyv és számos egyetemi jegyzet szerzője volt. Két kiadásban jelent meg Élelmiszer-higiénia, 8 kiadásban pedig hasonló című szakközépiskolai tankönyve.

1998-tól nyugalmazott egyetemi tanárként továbbra is aktívan vett részt lapszerkesztésben, tanácsadásban, posztgraduális képzések előadásainak megtartásában itthon és külföldön egyaránt.

Sajnos már nem érthette meg, de idén októberben posztumusz kapja meg a Takács János Emlékérmét.

Elmondható róla, hogy korát megelőzve felfedezte a ma már olyan jelentősnek elismert élelmiszer-biztonságot. Végig jellemző volt rá, hogy sohasem a könnyebb megoldásokat választotta, hanem mindig a nehezebbet, a széles helyett a keskeny úton járt. Személyében a legnehezebb vonásokkal rendelkező ember képe rajzolódik ki. Hogy mennyivel járult hozzá a közegészségügy fejlesztéséhez, az átlagos emberi életkor meghosszabbításához, pontosan nem tudjuk, de biztos, hogy jelentősen. Hány ember életét mentette meg munkássága, pontosan nem számítható ki, de biztosan sokakét.

BIRÓ GÉZA professzor halálával nagyszerű szakembert, az élelmiszer-biztonság diszciplína egyik megalapítóját és művelőjét, eredményes kutatót és egy igaz embert veszítettünk el. Különös adományának tekinthetjük, hogy hallgatói, munkatársai, kollégái lehettünk. Élete, munkássága, egyénisége meghatározó volt a jelen, hanem a szakma utánunk jövő nemzedékének is.

Szita Géza